

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 22-03-2019		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/461		
Ur. broj: 383-01/19-15		

Poslovni broj: UsII-140/19-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, Lidije Rostaš-Beroš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Plattner Croatia d.o.o., Republike Austrije 23, Zagreb, kojeg zastupa opunomoćenik Igor Žurić, odvjetnik u Zagrebu, Ozaljska 87, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška 43/IV, Zagreb, koju zastupa predsjednik Goran Matešić, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Jadrolinije, društva za linijski pomorski prijevoz putnika i tereta, Riva 16, Rijeka, koju zastupa Bojana Stanić Stanisavljević, dipl. iur. i drugi i Ina maziva d.o.o., Radnička cesta 175, Zagreb, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o., Smičiklasova 18, Zagreb, radi javne nabave, na sjednici održanoj 7. ožujka 2019.

riješio je

Nastavlja se postupak s kojim je ovaj sud zastao rješenjem poslovni broj: UsII-388/18-2 od 13. rujna 2018.

presudio je

I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška 43/IV, Zagreb, KLASA: UP/II-034-02/18-01/461, URBROJ: 354-01/18-7 od 10. srpnja 2018. u dijelu pod točkama 1. i 2. izreke.

II. Poništava se Odluka o odabiru JADROLINIJE društva za linijski pomorski prijevoz putnika i tereta, Rijeka, Riva 16, OIB 38453148181, UD-19/21-2018, Evidencijski broj nabave: 79/2017, Broj nadmetanja: OTP- 24/17, Okvirni sporazum: OS-5/17, Broj objave: 2017/S 0F2 – 0024187 od 28. svibnja 2018.

III. Nalaže se tuženoj Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška 43/IV, Zagreb, da u roku od 8 dana nadoknadi tužitelju Plattner Croatia d.o.o. Republike Austrije 23, Zagreb troškove sudskog postupka u iznosu od 3.125,00 kuna.

IV. Odbija se tužitelj Plattner Croatia d.o.o., Republike Austrije 23, Zagreb, s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova spora u iznosu od 59.375,00 kuna.

V. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Ina maziva d.o.o., Radnička cesta 175, Zagreb za naknadu troškova spora u iznosu od 3.125,00 kuna.

Obrazloženje

Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje u tekstu: Komisija) pobijanim rješenjem je odbila tužiteljevu žalbu kao i zahtjev za naknadu za troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je 2. kolovoza 2018. protiv tuženice podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost njenog rješenja.

Kako je ovaj sud podnio Ustavnom sudu Republike Hrvatske zahtjev za ocjenu suglasnosti članka 434. i članka 435. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. - dalje u tekstu: ZJN 2016) s člancima 3., 5., 14., 18., 29., 117. i 118. Ustava Republike Hrvatske, rješenjem ovog suda poslovni broj: UsII-388/18-2 od 13. rujna 2018. zastalo se s pokrenutim postupkom u skladu s odredbom članka 37. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" 49/02.-pročišćeni tekst).

Odlukom Ustavnog suda broj: U-I-2911/2017 od 5. veljače 2019. odbijen je spomenuti zahtjev, stoga je odgovarajućom primjenom članka 45. stavka 5. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), po službenoj dužnosti doneseno rješenje o nastavku postupka.

Tužitelj u tužbi tvrdi da je predmetna Odluka o odabiru (dalje u tekstu: Odluka) donesena nakon što je prethodno naručitelj donio identičnu odluku od 12. veljače 2018. koja je potom po žalbi žalitelja bila poništena rješenjem tuženice od 16. travnja 2018. Navodi da je razlog poništenju odluke bio u činjenici da odabrani ponuditelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost iz točke 15.3. Dokumentacije o nabavi jer da iz dostavljenih dokumenata nije vidljivo da su podaci koje je naveo odabrani ponuditelj laboratorijske analize. Tužitelj tvrdi da o odabranoj ponudi nisu priložene isprave sukladno uvjetima i pretpostavkama javne nabave odnosno Dokumentaciji jer su za potrebe utvrđivanja tehničke i stručne sposobnosti ponuđači bili dužni dostaviti i laboratorijski nalaz neovisnog laboratorija o potpunoj kompatibilnosti ponuđene robe s robom koju Naručitelj trenutno koristi, što odabrani ponuditelj nije dostavio. Tvrdi da je Naručitelj izrijekom tražio nalaz neovisnog laboratorija, što zasigurno nije laboratorij samog odabranog ponuditelja. Tvrdi da je naknadno dostavljena dokumentacija sastavljena i priređena tek naknadno te da uopće ne predstavlja i nije bilo kakav laboratorijski nalaz, a da naručitelj nije bio ovlašten u smislu članka 293. ZJN naknadno tražiti dokumentaciju koja bi proizlazila iz naknadno obavljenih analiza.

Tužitelj tvrdi da je on predao potpunu i cjelovitu ponudu s odgovarajućim nalazom neovisnog laboratorija. Također tvrdi da odabrani ponuditelj uopće nema proizvode koje je nudio u postupku javne nabave i da ono na što bi se eventualno odnosili naknadno dostavljeni izvještaj i nalazi predstavlja novi proizvod. Tvrdi da je njegova ponuda također u okviru vrijednosti javne nabave pa i niža u cijeni/nabavnoj vrijednosti od proizvoda koje naručitelj trenutno koristi.

Tužitelj nadalje tvrdi da je smisao odredbe članka 404. stavka 3. ZJN 2016 da tuženica ne može ponovo kontrolirati utvrđene činjenice temeljem kojih je poništila odluku, ali ne i one na kojima odluka nije bila temeljena, a posebno ne u situaciji kada ima nove dokaze. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti, podredno preinačiti pobijano rješenje Komisije kao i Odluku o odabiru, uz naknadu troškova postupka.

Tuženica, iako uredno pozvana u smislu odredbe članka 32. ZUS-a, nije dostavila odgovor na tužbu.

Zainteresirana osoba Jadrolinija, društvo za linijski pomorski prijevoz putnika i tereta iz Rijeke (dalje u tekstu: Naručitelj) u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj u ranijem žalbenom postupku nije izričito osporavao ocjenu zainteresirane osobe Jadrolinije da ponuđena roba odgovara robi koju ista trenutno koristi. Nadalje tvrdi da je tuženica na pravilan način primijenila odredbu članka 404. stavka 3. ZJN 2016 na činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku. Navodi da je predmetom prethodne žalbe bilo pitanje neovisnosti nalaza odabranog ponuditelja za kojeg je tuženica rješenjem od 16. travnja 2018. odredila da je odabrani ponuditelj mogao dostaviti vlastiti laboratorijski nalaz o potpunoj kompatibilnosti ponuđene robe s robom koju naručitelj trenutno koristi te da je sukladno tome Naručitelj i postupio. U bitnom se slaže s navodima tuženice u pobijanom rješenju te predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Ina maziva d.o.o. iz Zagreba u odgovoru na tužbu tvrdi da je njena ponuda u potpunosti izrađena u skladu s Dokumentacijom te da je dokazala ispunjavanje uvjeta iz točke 15.3. Dokumentacije. Tvrdi da je između ostalog dostavila i Izvještaje o ispitivanjima te Izvještaj o ispitivanju i nalaz kompatibilnosti za sve nuđene proizvode izrađene u laboratoriju Kontrole kvalitete, a koja potvrđuju potpunu kompatibilnost sa traženim uljima i mazivima. Pritom smatra da je bitno za istaknuti da navedeni laboratorij ima važeću Potvrdu o akreditaciji Hrvatske akreditacijske agencije prema zahtjevima norme HRN EN ISO/IEC 1702:2007.

Zainteresirana osoba tvrdi da navedena dokumentacija, a suprotno navodima tužitelja, predstavlja upravo laboratorijski nalaz neovisnog laboratorija. Nadalje navodi da sama činjenica da je riječ o laboratoriju zainteresirane osobe ne znači da isti nije neovisan, odnosno da je pristran, a što je potvrdila i tuženica u prethodnom rješenju te da tužitelj pored paušalnih navoda ničime nije ni na razini vjerojatnosti dokazao da navedeni laboratorij nije neovisan, odnosno da je pristran. Ističe da naručitelj u Dokumentaciji nije zabranio ponuditeljima da mogu dostaviti nalaze i izvješća vlastitog laboratorija ako jest isti neovisan sukladno zahtjevima norme HRN EN ISO/IEC 1702:2007. Tvrdi da je izjava o kompatibilnosti proizvoda Ina maziva i Castrol za tender Jadrolinije izdana 15. prosinca 2017. na temelju ispitivanja laboratorija Kontrole kvalitete, Službe kontrole kvalitete istraživanja i razvoja, a koji laboratoriji Kontrole kvalitete je akreditirani laboratorij i nalazi se unutar Službe kontrole kvalitete istraživanja i razvoja koja se nalazi u Sektoru proizvodnje logistike i razvoja.

Nadalje zainteresirana osoba ističe da je Naručitelj pravilno primijenio odredbe članka 293. ZJN 2016 te da time nije narušeno načelo jednakog tretmana i transparentnosti, a nije dovelo ni do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave. Tvrdi da je tužiteljeva ponuda bila daleko skuplja od ponude odabranog ponuditelja te da iz tog razloga tužiteljeva ponuda nije odabrana. Navodi da ima potrebu istaknuti da se naručitelj ne upušta u bilo kakav rizik, obzirom da zainteresirana osoba ima tradiciju proizvodnje maziva preko 135 godina, zaokružen proces proizvodnje i kontrole proizvoda i dobivene certifikate ISO 9001, ISO 14001, OHSAS 18001, ISO 50001 kao i akreditaciju prema normi HRN EN ISO/IEC 1702:2007.

Slijedom svega navedenog zainteresirana osoba tvrdi da je pravilna ponuda odabranog ponuditelja te predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i naložiti tužitelju da naknadi troškove postupka zainteresiranoj osobi u iznosu od 3.125,00 kuna.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj Jadrolinija, društvo za linijski pomorski prijevoz putnika i tereta iz Rijeke u Elektroničkom oglasniku Republike Hrvatske 23. studenoga 2017. objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0024187, predmet nabave: brodska ulja i maziva za potrebe brodova međunarodne plovidbe naručitelja.

Dostavljene su dvije ponude i to ponude ponuditelja Plattner Croatia d.o.o. iz Zagreba i Ina maziva d.o.o. iz Zagreba.

Naručitelj je 12. veljače 2018. donio Odluku o odabiru kojom je kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Ina maziva d.o.o. iz Zagreba.

Neodabrani ponuditelj Plattner Croatia d.o.o. iz Zagreba, ovdje tužitelj, je izjavio žalbu povodom koje je tuženica rješenjem od 16. travnja 2018. poništila Odluku o odabiru i naložila Naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju.

U navedenoj žalbi tužitelj je, među ostalim, tvrdio da odabrani ponuditelj Ina maziva d.o.o. iz Zagreba nije dostavio laboratorijski nalaz neovisnog laboratorija o potpunoj kompatibilnosti ponuđene robe s robom koju naručitelj trenutno koristi.

Naime, iz spisa proizlazi da je Naručitelj u Dokumentaciji pod točkom 15.3. propisao da ponuditelj za potrebe utvrđivanja tehničke i stručne sposobnosti, među ostalim, treba dostaviti laboratorijski nalaz neovisnog laboratorija o potpunoj kompatibilnosti ponuđene robe s robom koju Naručitelj trenutno koristi, a koja je navedena u troškovniku.

Tuženica je u dokaznom postupku utvrdila da je odabrani ponuditelj udovoljavajući traženim uvjetima iz spomenute točke 15.3. Dokumentacije priložio dokument pod nazivom „Izjava o kompatibilnosti proizvoda Ina maziva i Castrol za tender Jadrolinije“ u kojoj izjavljuje da je sva nuđena roba jednako vrijedna traženoj te da se može međusobno nadograđivati i mijenjati. Međutim, tuženica je pravilno ocijenila da odabrani ponuditelj nije dostavio dokumente kojima bi dokazao tehničku i stručnu sposobnost iz točke 15.3. Dokumentacije. Kao sporno tuženica u svojoj odluci navodi da se postavilo pitanje može li odabrani ponuditelj u predmetnom slučaju dostaviti vlastiti laboratorijski nalaz u svrhu ispitivanja uvjeta iz navedene točke 15.3. Dokumentacije. Tuženica je zauzela stajalište da naručitelj u Dokumentaciji o nabavi nije zabranio ponuditeljima da dostave nalaz vlastitog laboratorija, a da žalitelj nije priložio dokaze koji bi doveli u pitanje neovisnost laboratorija odabranog ponuditelja. Stoga je ocijenila da je odabrani ponuditelj mogao dostaviti vlastiti laboratorijski nalaz o potpunoj kompatibilnosti ponuđene robe s robom koju naručitelj trenutno koristi.

Nadalje iz spisa proizlazi da je Naručitelj donio novu Odluku o odabiru od 28. svibnja 2018. kojom je ponovo kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Ina maziva d.o.o. iz Zagreba.

Neodabrani ponuditelj, ovdje tužitelj, ponovo izjavljuje žalbu protiv Odluke o odabiru u kojoj tvrdi da odabrani ponuditelj ni naknadno nije dostavio laboratorijski nalaz neovisnog laboratorija o potpunoj kompatibilnosti ponuđene robe s robom koju naručitelj trenutno koristi.

Tuženica u osporavanom rješenju od 10. srpnja 2018. tvrdi da iz točke 15.3. Dokumentacije proizlazi da je svrha traženja da ponuditelji laboratorijskim nalazom dokažu

potpunu kompatibilnost ponuđene robe s robom koju naručitelj trenutno koristi, a da žalitelj u ranije žalbenom postupku nije ni osporavao ocjenu naručitelja da ponuđena roba odgovara robi koju naručitelj trenutno koristi. Isto tako navodi da je rješenjem od 16. travnja 2018. ocijenila da iz dostavljenih dokumenata nije bilo vidljivo da su navedeni tehnički podaci rezultat laboratorijske analize te da je poništila Odluku o odabiru. I nadalje ostaje kod svog stajališta da naručitelj u Dokumentaciji o nabavi nije zabranio ponuditeljima da dostave nalaz vlastitog laboratorija odnosno da je odabrani ponuditelj mogao dostaviti vlastiti laboratorijski nalaz kako bi dokazao tehničku i stručnu sposobnost iz točke 15.3. Dokumentacije.

Po ocjeni ovog suda navedeno stajalište tuženice nije pravilno. Naime, kako je već navedeno naručitelj je točkom 15.3. Dokumentacije o nabavi jasno, precizno, razumljivo i nedvojbeno (u skladu s čl. 200. ZJN 2016) naveo da ponuditelj za potrebe utvrđivanja tehničke i stručne sposobnosti treba dostaviti laboratorijski nalaz neovisnog laboratorija. Ne ulazeći u posjedovanje dozvola, certifikata i akreditacije odabranog ponuditelja, ovaj sud ocjenjuje da sama činjenica da je ponuditelj dostavio dokaz koji je izradio njegov vlastiti laboratorij zdravorazumski dovodi u pitanje pristranost takvog dokaza. Pogrešno smatra tuženica da se činjenica da u Dokumentaciji o nabavi nije propisano da ponuditelj ne smije dostaviti izvještaj ili nalaz vlastitog laboratorija može tumačiti u korist odabranog ponuditelja. Kako pravilno tvrdi tužitelj, samom činjenicom što je naručitelj tražio dostavu nalaza neovisnog laboratorija, zabranio je ponuditeljima da dostave nalaz vlastitog laboratorija.

Naime, postupak javne nabave je sam po sebi strogo formalan postupak pa ne daje mogućnost tumačenja priloženih dokumenata drukčije nego je navedeno u Dokumentaciji o nabavi i upravo ta formalnost postupka doprinosi jednakom tretmanu svih ponuditelja koji sudjeluju u javnoj nabavi. Po ocjeni ovog suda, tužitelj pravilno tvrdi da odabrani ponuditelj nije dokazao svoju tehničku i stručnu sposobnost u skladu s Dokumentacijom o nabavi.

Zakon o javnoj nabavi propisuje da u postupku pregleda i ocjene ponuda javni naručitelj nakon otvaranja ponuda pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta iz zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te da o tome sastavlja zapisnik (čl. 290. st. 1. ZJN 2016). Redosljed pregleda i ocjena ponuda uređuje članak 291. ZJN 2016, a člankom 295. stavkom 1. istog zakona je propisano da je javni naručitelj obavezan odbiti ponudu za koju, na temelju rezultata pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. tog zakona utvrdi da je nepravilna, neprikladna ili neprihvatljiva te na temelju kriterija za odabir ponude odabire ponudu ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu.

Po ocjeni ovog suda, Naručitelj bio obavezan odbiti ponudu ponuditelja Ina maziva d.o.o. iz Zagreba primjenom odredbe članka 295. stavka 1. ZJN 2016. Međutim, naručitelj je navedenu ponudu odabrao kao najpovoljniju ocjenjujući je cjelovitom ponudom koja u svemu odgovara uvjetima iz Dokumentacije, koju odluku je tuženica pogrešno ocijenila zakonitom.

S obzirom na sve navedeno, ovaj sud je, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu ocijenio rješenje tužene Komisije nezakonitim te je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, usvojio tužbeni zahtjev, poništio pobijano rješenje tuženice i sam riješio stvar.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a. Prema stavku 2. navedenog članka ZUS-a vrijednost predmeta upravnog spora smatra se neprocjenjivom.

Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 2.500,00 kuna uvećano za 25%, što ukupno prema Tbr. 23. t. 1. u vezi s Tbr 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad

odvjetnika („Narodne novine“ 42/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje u tekstu: Tarifa) iznosi 3.125,00 kuna. S preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova u iznosu od 59.375,00 kuna tužitelj je odbijen.

U Zagrebu 7. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

